

1.
мр. 401/4

125.4

~~Спашивачки подметак~~

Пола Босангук

дир. ~~ф. 401/4~~ одуловура

Далмашиназ Бо-
сангук могао је рано давање хо-
ризоната, врезију мора, сисањиду и
зупну откобавосис Камера. По Бо-
сангук скупштор, имао је даде
срети да дође на свети иде типе-
дан: иде те погледом прогледати
просторне пажне, и иде те

осетливим додир рукама ти-
 гатим камен. Намао се здружен
 с природом како је за његов живот
 најповољније дао. „Говек је дао
 разум и руке“ — забележио је Ф.
 Тома Аквински. Тосангит је нео-
 дично лек пример за Аквинсово
 мишљење о говеку стваралачу, који је
 персонификован ^у духом и уредбо-
 ним рукама.

Сем вајарског
 дара, Тосангит има јаке миса-
 оларске наклоности духа. ~~И~~

Као унеситник облика и вред-
 ности, он, наравно, аполо божи зем-
 лју и земаљско, али је у веридним
 препорукама висија и мисли врло
 далеко од земље. У дискусији о
 унеситности и унеситици, као о
 другим општим проблемима, увек
 иде у даљине непознатости, у тај-
 не овога света. И праска при атом
 прегизму рез и синтетичан заокрут,
 на начин мисаога. Има, и зна,
 нарочито филозофију своје акцентно-
 сти. Ово је доста нежна изјава

među likovnim umjetnicima, koji
 sebo ne znaju, i ne veruju, da
 ima filozofije u njihove aktivnosti.

Uo Descartu, nema umjetnosti ako
 svaki pojma, svaka misao umetni-
 čka nije vezana za neki princip
 transcendentnosti. Za transcendentno
 mora biti vezan i pojam zbilazna-
 nje, i pojam istorije, a odgovorno
 pojam umjetnosti. Stvarajući i je-
 sme zadržati da "transcendira", da
 predažuje zovaka i materiju u od-
 nosti naravno bogomstva i

недурства. ⁵ ~~Сутаралат бина~~ ~~Култ~~ аспирационих
вредности. ~~Докторство~~ Докторство се транс-
генерацио, и зато ~~све~~ ~~маи~~ се доде,
све и животу, а карактера дела духа,
не могу да се временска у најда-
вином доживљава.

~~одежде~~ И лично као
скулптор, и се вайсеге ректор
Београдске Уметничке академије, До-
сангит засигура ово мишљење: да
ли једно време могло довести право
уметност, италијани сами пасу ду-
вови. ~~Мора~~ Мора нешто одише духовно

и трансцендентното поимае италиане.
 Средата религиозна духа, или революционна
 духа; средата из бурна амбигуити и
 една амбигуити без саморубна. Как
 мисли, на пример, в Средата велика
 геновското умствено състояние чрез
 неговите векове поима религиозна
 убеженост и издиганост, ясни
 определено емпирично расово състояние
 отбранни дурова и света от тях.
 Унаре, умствена алкавност, на ка-
 ко рафинирана, не на ни бурна спай,
 ни бурна оригиналност единствено дотд,

7
ка прена томе нека ни ис-
постиски онај. Без мисаурих
авантюра духа нека вериде учес-
ници. А кад је крај духа свр-
јао на земном зивоу, није се
спивале муње групе као самостал-
на дела, него се зидале као драге
блестеће зидески зидески окулату-
рама и спивала, ба и мувни при-
родана; пропаста је као гадно
спивале по свакли; барира се и
спивала се у хиваде изситафа не-
мк-гера све на иску нему: Варна
Берега, Хуевог, Мадона, Датовести.

Кутана се уметничка моћ, и
 изумотворавала се уметничка моћ до
 краја. У таква времена уметници
 не одрађују само у емоционалности, него
 показује у ^{уметничкој} авангарду духа, кроз коју
 се једино стиче у смирености пред
 Богом, или у првом уметничком одора-
 жују пред леопардом.

Росандит не живи ни
 у религиозно време, ни у време
 на којем уметничка авангарда ду-
 ха; али сам у себи носи социјална-
 ности најбоље врсте, ~~и~~ ону гласно транс-
 формацију маха. Анђео Росандитов.

нашародно виевска фигура, ина још и ојромна,
~~је дудево соопшћење, ина са нафве.~~

~~Тоју нафве нафве~~ (виевска ка реду
умивена Крапа. Психоморфе и се-
вешнске генове војих умиваирних
проблема бодур: Росандит софитурал-
ним везама. Рупи екулотуруу духом.
Овуда долази да "виевска" виевска
офелита осатарје увек укупна у
окулотури. То укупна, иако је не само
офелитаре, већ, иако да Росандит, сити-
мав Росандитске екулотууре: офелит
је духовно зракан од виевска која је
осишала укупна у Камени или
дрвеноу. Неком мајачном снагом

пројизводи Досагит сваки удар
 своја злата унутра у материју.
 Ваја ~~из материје~~ сања и изнутра.
 Нека је свега јам и саван гула,
 на пример, физичка младост, свеједно:
 обележја младости кено нати у об-
 лику скулпторском, али дити мари-
 сит је унутра, јам јам и које јамба
 зовека. На материју маре зене ви-
 гини фило нејаво кено, нешто од
 врхотина маре ^{марије} марије, ^{марије} марије не-
 задржане марије, дуге неоне ми-
 нуте, нево миване лаване, вуко
 муте без тираја од марије и марије.
 Али марија која дити не долази

ни од опасиве поворшеница, ни од
рафинованих макија која уласају
у велика, него од мајских укуља.

Мајкама Досангитијевић не вреди пре-
вент задржај с децом ни ова ро-
дњество с Румом и ујакотом; оне су
мајке укуља. Сирасан Кочуца 20-
века и жене преносиоце, обичном,
ујакотом својој одређеној моћи у
оба пола, као да су само двоје у ста-
њу; али сирасан Кочуца је укуља.
Ујакотом Христов је ујакот укуља.
Само тако може да има онај сле-
дџи, а тако велик израз мука.

Kao nam Simytha pod miksan-
 želov sama učije, ali gubevala
~~mu~~ miše proba osvajati unutra.
 Posangut je od onih reaktivnih učesni-
 ka koji svoj sudbinski sudret s mo-
 delom, ili s idejom, dostižu jedarež;
 duhovni svoj masovni mučevalo, a
 skulptura ta onda sama oblaže.

Bo. by Posangutbevu
 Ruka uvek stisne preko granice o-
 granice duha zvezdova. Pri
 animiranoj konverzaciji, manje Po-
 sangutbe se među učeno, i daju
 belovo islo od samog za učeno,

ишо р' неодољно сугесивно. Иако
 све покривне и млади Посангителе
 скулптуре будирају преко ојануше.
 постои својих. Сто будирање пронала
 и смектава ибже грве Калена,
 и искушава оскрне дудике резаног
 дрвета. Посангитела скулптура задрх.
 те јаре ^{але} ~~XXX~~ је омигураше; а грве-
 ни ревед ^{там} ~~ж~~ мари Коту. У Уморној
дрозу замор сиргури, као апарат, од
 дубно забавене иаве до пошних ар-
 ситију издуженог тела, па даве Крос
 проситор, безурјети иај муски аки
 за оне законе Васелене. Који змор

гудузију, и дају га говеди и као
 музичку природну крџу, и као уопш-
 таву, и као уметничку амену и азу
 за савршено лев тело говеје. У
 смјерном и смјерном Уморном др-
гу тело је саво, превладна је
 анђелска природа, члупа, нејавно, јер
 савиш обликом не може скульптур
 неутисати ^{на довршеним} ~~на довршеним~~ нимага духовно.
~~Духовно~~ Облик и ~~уопштен~~ израз
 се кроз вибрацију непрекидно развијају
 и осећу састају. Облик осећаје свашт-
 ван, израз, попуња, једнако је ерути-
 виван и шван. Од овог агапанственог

извеšt ажда човека и смрти. У
свиња ама односима задовољ човека
је огромно тежак, а људски смисао
ама односа туђе се неће у невоља-
ама. У великој људави је онда сав-
на доминантна извесно мучење; у
материјалну брину и смрт; у укр-
тају државних снага макарсавице и
погледаве једне стране; у хитној
човека на велики тежак за недовољ и
судак од смрти. Савица, Песанит
схваћа и обрадује одговоре не као
поступица свата, него као немире
показује смртних духа. Не као
~~је~~ забавану фаталност, него

Kao u dru sretā i nesretā. Maure-
 pincubo, Roq Tocanguita, og Maure
doze go Maure maure u dru
 na vrelodro? Dvogradskoj izlozidi
~~nikoga ne predstavljaba~~ ^{znamenke!}
~~uvek znata obicajima~~ ^{podru} ^{posliti-}
 nupocima i nesrećama. Tocanguita, onuže,
 u ne vrelima mika, vrela maure
 apretu i zentrovu? Dvograd, Maure
maure, ziju di kompoziciju s dvocima
 mozaa dravilnici dno nazivati: Prvo
drvo. Dvograd u Maure ne dravaba
 se s dvocima, maure drav u Maure,
 Maure maure i vrela se maure drav
 Maure. Dvograd maure drav Maure,
 u dva Maure Maure koji se vrela Maure

шапансково месо, нај је
 прословити италијански о дувачкоме
 кога држе два амбаса од једног
 комада меса, али који су бели
 свињи на пољској италијанској за нас
 комешасти у каснијој држи та два
 дота. Финоура марије свињи, вишња,
 гедра, а гедра држи тог мимизаме
 и оно биса низ мајинко месо. Не
 марије паралелне марије: који се
 никад не сасијају, као да савод-
 марије уносе савод у оку рођену
 и атили упућујуће два фла
 марије од марије комада меса. Комада

24 19

ам

мајка је ^{српска} ~~српска~~ ^{српска} не ра-
 зумевајући ^{српски} ~~српски~~ ^{српски} са српским, без
 осмеха. Вибрира нека меакомир-
 на апосингосит ^{у кој.} ~~у кој.~~ ^{у кој.} кроз ис-
 кривото своја мена, и кроз гурну
 ватонешку сасвим случајној ражава
 говекова ^{на овој деви,} она сучи гачево. Платно
 дрво скульптуре кофари духовности
 проблема: прво деже. У Рокандителер
младу мази вибрира беаида ми-
 сика алова: прво предмосте
 пушкаре, зашудење, кофање,
 ситице дежева, намерисава. Де-
 архитурате девојке, жене, мајке.

Писма маде мајке и -
 завршава се у нама, као адепти и у -
 мексичке доули, дописа на девој -
 ку мајку у помену америчке ма -
 те десни да те помену мајка. У
 ту и тамо се свенско дете вра -
 тило новонуту, сретно кроз саврак,
 поново са предвештавом Крста и
 зграбе. Види се: Како се да по -
 сади, ^{више маде мајке} још није радио теку Даво -
веси? То све време, по се сва
 дивна романамена помена у
 свеном свене. Мајка над свено
 свеном, макар да трепуца - у

26 91

духу могога са увек — освајава
 постојећу судбу, мена лично живи,
 заједно се. Слично транспонирање
 неке слике у неки Благовестни, где
 веси о неизбежном материјалном при-
 ма девојка мена лично и лично, а
 доноси јој веси своје лично дете,
 двоји анђел. Тако, мајка бери о
 томе да решење, ове, девојка бери
 о томе да анђела. Млада мајка
 са Благовестника мена да јаван
 глумион сам у Конференцији Проанги-
 трови, и са мена представом се-
 јован мена (sorrow cleanness)
 ојави.

Писмо до Ана одлучно
 рети да ми је Босанџица мачи ка-
 мен или дрво. Али се може рети да
 су то два Босанџица, два разна старе
 руке који се ариманџи материји.
 Оно су руке смене и напрасне,
 који неавередно по камена зутају
 символ; ово су руке одређеног ~~тога~~
~~то~~ симбола рада у некој материји
 који Босанџица и својим здрним
 очима одржава и рење. Зубени Ауто-
норне Босанџице, који краси у Павла
Павла, у Фиренци, саву класичних
 аутоматичних, нај продорни и одес
 савладали камен скривеног мена

и верових руку са зекитем, што
 је Босанџа ^{дег} ~~дег~~ ^{пог} ~~пог~~ с Каменим, што
 је Босанџићева Колаџићева уреша:
 га те нати „седам омију у Камени“
 Како за оуковени Камен Каког уреш-
 пок Закарија. Трешао да сав јом
 један аумовице са рукама Босан-
 џићевих доје титију и уорнају охај
 узети смећу аумов, што мршаво аумов,
 нун мршаво и мршаво од неке
 и титије аумов. Босанџићева сав Бос-
 анџића. Сав у великој аумови у сави
 аумов, и, као аумов уред аумови,
 не аумов омију са смећу аумов,
 смећу се смећу, смећу се ка

судење с најпак Воја оаси одику
нај' судије штаи и сека.

Росанди добришава у
свукатури своје шеме и доблеме
Покиво се игда поју духовне ствари
добришаваи у масерији. То се иси-
че карогини на дисаица, Воје су
отрирени. То је иако да има от-
рени Воје су моменати, омиш Карак-
теристички ликови, и да има мистичко
зареки, духовни ликови, Росанди се
одлучи мајстор за ове иследи. Он не
демонструје зрине и Карактер човека ради
материалне способности, он истражује
у духовно уметничку вредност лика.

Још једном, свавремено на једно место
Аутомобиле из Балкане Плат. То је
 суна добрих и масовних и духовних
 изразности. Како оно пре Балка
 Албански: на том су аутомобилу маса
 и руке држеће диманци, равноправна
 дла. Све је наведено експресионо, а све је
 експресионо. Један једини спосав извес
 знаве и руке држеће дла, теку, алтерн-
 нос. Посадиш наредног оуторно на
 се још ај дој ми са свима својим
 субјективним појмама. У из скратити
 и увек мотав са свима негда. Као у
 израс безграничне дла изишћу ограничењем

духа у човеку и неограниченог у ба-
 сени, на чему се и сврши искупу у
 човеку-ствараоцу. Бисна савајот Дневна
 Тренинга, непропав, завођена је. Ито
 је држа човека с басенима савић гну-
 те брине. Тог досега неспавиће али бети
 порозумиљива, брине се нешто. Тог
 немерно једноставно моделованом и још
 и бавином грекувеним шемени, брине
 се досега нешто, једноставно, ту мур се
 нека бави о којој оствореније бави
 бавиран профил лика. Тог шемени
 сваднутом аметима иде пошмуан
 рад свавић сфа. Али савићено употребено
 младе руке одји шапу: све руке су

27

Због тога ухваћене нити нота зове се
 језице 3с сватга. Писао је бодуца
 поворена је у ~~нема~~ боју одвећених
 симбола немиш мисо се крже упуца
 у сврху.

Мотор се може до-
 ставити следеће симболичке формула:
 Бог Босангута је генерална духовна моћ
 неодољиво јака. Њау генерална бодуца у
 планету. Босангута је сила Конгенитал-
 зације и дисперзије мисли и рече. Мо-
 жда се у њеј хармоничан и један
 јасан сам себи и бодуца. Мотор
 је одан за свој израз формално.
 Јер му је бодуца једнако мотина

33 28

у рѣкѣ и у рѣкама. Свѣтало, премі-
нѣн с мисливъ Голандъ не Каш-
тунъ никада ни средъ игеромъ ни
средъ намеренъ.

т. Сибирь